RƏQİBİN VARSA

Rəqibin varsa da:
Demək, sən varsan.
Ancaq o, özünə bərabər olsun.
O, nəcib olarsa sən bəxtiyarsan,
Xəbis olsa, sənə bu kədər olsun.
Əgər kamildirsə, bu kamilliyi
Görməyə özündə qoy hünər olsun,
Rəqibin olsa da, olsun, qoy ancaq,
Olmasın o xain,
Bir də ki, nadan,
Xain üzə gülər, vurar arxadan,
Nəciblik, kamillik adi söz deyil,
İgid basdığını kəsməz heç zaman,
Rəqiblə rəqiblik etmək istəsən:
Öz sənət eşqinə ibadət et sən.
Təsdiq etsin səni inkar edənlər,
Bircə an vaxtını itirmə hədər.

1984

Vətən oğulsuz olmasın

Bu silsilədə gedən şeirlər dünya şöhrətli Azərbaycan oğluna – Heydər Əliyevə duyduğum iftixar hissindən yaranmışdır.

AQİL MÖTƏBƏR

Bir xalqın başında aqil, mötəbər,
Tədbirli bir başçı durmasa əgər,
O xalqı qurd nədir,
Tülkülər yeyər.

Bir xalqın başında xalq, millətcanlı,
Dönməz, cəsarətli, təmiz vicdanlı,
Xalqlar arasında şöhrətli, şanlı
Bir başçı durmasa, sözündə kəsər
O xalqın başını düşmənlər əyər
Onu ac tülkülər, çaqqallar yeyər.

Aqilə, cahilə fərq qoymayanlar,
Yeyib xalq malını heç doymayanlar,
Bunu hardan bilər o kor vicdanlar
Bir xalqın başında bir ər oğlu – ər
Durmasa əgər,
O xalqı tülkülər, çaqqallar yeyər.

Sən ey Ər oğullar böyüdən millət,
Sənə min təzim!
Sənə min hörmət!

1996

OĞUL QEYRƏTİ

Əziz oğlumuz
Heydər Əliyevə ithaf

Cavidi vətənə gətirən oğul,
Onu öz xalqına yetirən oğul,
Xalqının misilsiz qayğılarını
Öz çiyni üstünə götürən oğul,
Var olsun bu oğul qeyrətin sənin!

Böyük işlər gördün böyük hünərlə,
Bəzədin vətəni abidələrlə,
Cavidlə görüşdük, bu şad xəbərlə
Çoxaldı bir daha hörmətin sənin!

Sağ ol xalqımızın igidi, mərdi!
Bu bir şücaətdi, bu bir hünərdi:
Getdi sinəmizdən Cavidin dərdi,
Unutmaz bu haqqı millətin sənin.

Tarix nə üz görür, nə rüşvət alır,
Tarixdə tarixi həqiqət qalır.
Adın həqiqətlə birgə ucalır,
Xalqına xidmətdir-şöhrətin sənin.

Əhsən kamalına, əqlinə əhsən!
Bir xalqın oğlusan, demirəm təksən,
Sən xalqa endikcə, yüksələcəksən,
Adi xidmət deyil, xidmətin sənin.

Aqillər unutmur bu haqq-sayı:
Cəfərin türbəsi, Vurğun sarayı.
Vaqif məbədinin hardadır tayı?
Xalqına şöhrətdir qüdrətin sənin.

1982

ŞÜCAƏTLİ ƏZİZİM

1969-1983-cü illərdə
respublikamıza rəhbərlik etmiş
hörmətli Heydər Əliyevə ithaf

Vətənimiz də birdir,
Torpağımız da bizim.
Üstü mavi zolaqlı
Bayrağımız da bizim.

Ocaqlara od verən
Bir ocağın oduyuq,
İnamlı, etiqadlı
Bir xalqın övladıyıq.

Bizim yolumuz çətin,
İradəmiz sarsılmaz,
İnamımız da birdir.
Bu yol ağır savaşlı
Bizim bu günümüzdən
Aydın sabaha gedir.

Bu yüksəliş yoluyla
Gedir xalqımız bizim.
Qabaqda sən gedirsən
Şücaətli əzizim!

İkiüzlü olanı
İki yandan vurursan,
İkisözlü olanı
Bir sözlə susdurursan.
Sən düşmənsən yalana,
Əliəyri olana.

Yaxşı divan tutursan
Vəzifələr başında
Hər gün haram pullarla
Ciblərini dolduran
Millətə ot yolduran

Qansız rüşvətxorlara,
Acgöz nankorlara.
Eşq olsun qüdrətinə,
Milli cəsarətinə.

Qanı doğma qanımız,
Milli qəhrəmanımız!
Xalqımızın Ər oğlu!
Millətə rəhbər oğlu!

1974

QURTARDIN BÖLÜMDƏN AZƏRBAYCANI

Torpağa tökülən
Bircə damla qan
Bahadır dünyanın
Sultanlığından.

Sədi Şirazi

Başın göyə dayaqdır,
Ayağın yerə.
Gərib dağ sinəni sərt zərbələrə
Çiyinlərin üstə vətən torpağı,
Torpaqdan güc aldın "Antey"sayağı,
Qoymadın tökülsün sən qardaş qanı.
Qurtardın bölümdən Azərbaycanı!
Sən ey ağlı ümman,
Ürəyi incə!
Sən həyat bəxş etdin minlərlə gəncə.
Açıb xəyanətin sən iç üzünü,
Silməkçün torpaqdan bu qan izini
Çağırdın, səs verdi sənə millətin.
Xalqı məğlub etmək çətindir, çətin!

Bu şeir 1994-1995-ci illərdə
daxildəki çevriliş
cəhdləri vaxtı yazılıb.

SƏN DEDİN DÜNYAYA KİMDİR QƏSBKAR

Sülh carçısı əziz
Heydər Əliyevə ithaf

Erməni fitnəsi,
Erməni şəri
Qan töküb, aldadan zaman bəşəri
Sən dedin dunyaya həqiqətləri:
"Pambıq"la baş kəsən ermənilər
Sən sülhə səslədin, eşitmədilər.
Haqq yola çağırdın, ar etmədilər -
Böhtandan, şərdən.
Etdikləri qanlı cinayətlərdən...

Ey ağlı, zəkası xalqıma vüqar!
Sən dedin dünyaya, kimdir qəsbkar.
Kim qan tökür,
Kimin tökülür qanı?
Kimdir talan edən Azərbaycanı.
Var hansı millətdə bu qədər köçkün,
Qaçqın azarı?
Qəbirstanlarında uşaq məzarı?

Bizim anaların gözündən axan
Göz yaşı deyildir,
Şəhid qanıdır.

Məharətə baxın:
Görün kim, kimi
Dünyaya qəsbkar kimi tanıdır.
Döyüş tarixlərində
Bu həqiqətdir:
Qəsbkar qazancda
Ölən millətdir.
Dunya qərq olmamış qan dənizində
Dedin: Qəsbkarın yolunu kəsin!
Tələsin, insanlar!
Sülhə tələsin!

Qoruyaq dunyanın ehtişamını.
Dünya alqışlayır, ey sülh carçısı
Ölümsüz, qırğınsız sülh məramını.
Qoy versin Yaradan sənin kamını.

1998

VƏTƏN OĞLU

Canında canımız,
Qanında qanımız olan oğul!
Oğullar arasında
Şəklinə baxdım neçə yol
Gözlərim işıqlandı...
Oğul qarşısında
Ana dayandı.
Dərin kamallı,
İncə xəyallı,
Böyükürəkli,
Ucaboylu,
Enlikürəkli
Dünya qarşısına çıxan mərdim!
Sənə bir çələng hörərdim
El məhəbbətindən olardı çiçəkləri.
Zaman soldurmayır
El qoyduğu çələngləri.

1977

TƏBƏSSÜM VƏ TƏFƏKKÜR

Hər bir mübarək işdə
Təfəkkür də yaraşır,
Sifətinə gülüş də.

Gülüş günəş rəmzidir
O, buludu parçalar.
İnsanların qəlbini
Nura-işığa calar.

Təfəkkür axtarışdır –
İnsan səadətinə
Nurlu yol axtarışı.
Zülmətlərə yol açar
Təfəkkürü işıqlı
Bir oğul axtarışı.

Xalqa oğul olmaqsa
Elə asan iş deyil.
Xalq sevgisi, qayğısı
Sadə göstəriş deyil.

Xalq öz varislərini
Çətində, darda sınar.
Sınaqlarda qazanar
Bu şərəfi oğullar.

MÜDRİKLİK

Ona dərd söyləsən danışma uzun,
Yazılı kitabdır onunçün üzün.
Oxuyar fikrini o bir baxışda,
Bilər bahardasan, ya da ki, qışda.

Duyar qəhərlənmiş tutqun səsindən,
Gözündə kirpiyin titrəməsindən.
Qayğısız ötənlər olmuş yanından,
Tək çıxa bilmirsən dərd ümmanından.

Təbiət insanı yaratmayıb tək,
İnsanı insana göndərib kömək.
Sən varkən, onunçün söz nəyə gərək!
O sözsüz oxuyur canlı kitabı.
İnsan iztirabı, insan əzabı
Onda əks etməsə göz nəyə gərək?
Çapmır o hər yana söz səməndini,
Bir sözlə, yüz sözün açır bəndini...

Ömürdən bizlərə verilən illər,
Mənasız keçməsin qoy heç bir anın.
Böyüdək vətənə müdrik nəsillər,
Müdriklər elidir Azərbaycanım!

1978

VƏTƏN OĞULSUZ OLMASIN

Yaxşıları öldürməyə
Xəbislərin çatır hiyləsi.
Nərimanın susduruldu illərlə səsi.
Bu səsi xalqa qaytardı öz yetirməsi.

Dolaşıram şəhəri ürəyim ağrıyanda,
Nəriman bir tərəfdə, Əzizbəyov o yanda,
Baxıb gözüm dolusu qranit heykəllərə,
Qəlbimdəki ağrını sovuram yellərə.

İllər dözümlü illər!
Yarım yüzil insanlar qəlbində gəzdirdiyi
Ey qranit heykəllər!
İndi doğma Bakının nurlu sinəsi üstə,
Dayanın iftixarla!
Burdan mavi Xəzəri,
Sizə həsrət şəhəri seyr eləyin vüqarla!

Polad çiyinlər üstə,
Polad sinəli mərdlər
Babaları qaldırıb,
Qoydular dağın üstə.
Siz ey igidlər, ərlər!
Oğullu bəxtəvərlər!
Dayanmısız əzmlə doğma torpağın üstə!

Sınaqlardan keçirib tarix bizi hər zaman,
Şərqin qoca kahini xəbislərin felilə
Öldürülmüş Nəriman!

Oğlun döyüşdə öldü,
Oğulsuz qalmadın sən.
Sənə başqa oğullar böyütdü ana vətən.

Oğul həsrətli könlüm!
Qoy sənin də gözlərin
Buludlanıb dolmasın,
Təki vətən oğulsuz,
Xalq oğulsuz olmasın!

1977

ALTI YÜZ İL

Nəsimini yüz illərin zülmətindən çıxarıb, ədəbi irsini yaşadan varis hörmətli vətən oğlu Heydər Əliyevə ithaf.

Altı yüz il tarix üçün
Nə çox deyil, nə az deyil.
Ancaq məhbus sənətkarçün
Yüzillərin ümmanları
Dayaz deyil...
Yüzillərin ümmanını
Keçib gələn böyük sənət
Əsrlərin keşməkeşli
Yollarında çəkdi möhnət...
Nəsil gərək, Varis gərək
Oğul gərək burda əlbət:
Höküмlərin, ehkamların
Qarşısında dura bilsin!
Prometey zəncirini
O, qollardan qıra bilsin!
Ey Nəsimi!
Ey Ənəlhaq!
Varisini yetişdirdi
Sənə vətən olan torpaq.
Topladılar yüzillərin

Yollarına səpələnmiş
Şerlərin hər sətrini,
Misraların gül ətrini,
Tonqalların atəşində
Gül olmayan ilhamını.
Yaşatdılar Ənəlhaqqın
İnsanlara "allah" deyən kəlamını.
Əsrlərin yolu uzaq,
Ümmanların suyu dərin...
Yüzillərə körpü saldı
Sənin igid nəsillərin.
Bağban olaq el bağında
Açılan güllər solmasın.
Vətən oğulsuz olmasın!

1978

UNUDULMAZ ZƏRİFƏ XANIMIN ƏZİZ XATİRƏSİNƏ

O ağıl, o kamal, sədaqət rəmzi
Bənövşə fəslində tərk etdi bizi.
Üstünə tökülən güllər ağladı,
Ona ana deyən dillər ağladı.
Analıq etdiyi neçə oğul, qız,
Parlaq istedadlar qaldı anasız.
O qüdrət timsalı, böyük sərkərdə
Ağladı, dözməyib bu acı dərdə.
Tabutun üstünə əyilib başı,
Güllərə qarışdı onun göz yaşı.
Kişilər ağlasa ağlayar vətən,
Zəriflər zərifi, Zərifəmiz sən –
Nə ülvi qadındın, nə zəngin xilqət,
Sənsiz gözü yaşlı qalan məhəbbət
Sənin şöhrət oldu təmiz adına
Eşq olsun qüdrətli o sərkərdənin
Qəlbini fəth edən müdrik qadına!

1985

ANA XEYİR – DUASI

Dərin kamalından olaraq xoşhal
Özündən xəbərsiz xəyalımda mən
O vətən oğlundan eylədim suval:
– Haradan almısan bu əzəməti,
Bu vətən eşqini, bu şücaəti,
Bunca müdrikliyi, bunca kamalı,
İşıqlı zəkanı, dərin xəyalı?!
– Elin adətinə oldum vəfalı,
Zəhmətlə yüksəldim, işdə ucaldım,
Kişilik dərsini mən eldən aldım.
Elin yolu oldu getdiyim yollar,
Mənə miras qaldı zəngin ağıllar...
Dedim: – Mən anayam, müdrik oğullar!
Xeyir-dualardan başqa nəyim var?!
Xeyir-dualarım sizə yar olsun,
Adınız vətənə iftixar olsun.
Xalqdan aldığınız mükafatlar da,
Sizə inam olsun, etibar olsun.

1975

VƏTƏN OĞULSUZ OLMASIN

İgid oğul istəyir
Vətən hər dar günündə
Şücaətlə dayansın
Mərdim düşmən önündə
İgid oğul, ər oğul
Vətənin şöhrətidir
Tədbirli Rəhbər oğul
Xalqın səadətidir.

Gül üstə gül bitirir
Övladın fərliləri.
Vətən tarixi olur
Elin hünərliləri.

Sizə uğurlu yollar
Şücaətli oğullar
Vətənin qartalları!
Qədirbilən xalqımız
Bəzəyəcək güllərlə
Keçdiyiniz bu çətin,
Bu əzablı yolları!

1977

ÖLKƏ-ÖLKƏ

Ey dünya şöhrətli mərdim!
Yüklənib el-vətən dərdin:
Sən neçə bulud örpəkli,
Qar örtüklü, buz bələkli
Neçə-neçə qışlı-yaylı,
Dəli tufanlar haraylı,
Dağ zirvələri aşırsan,
Çılğın ümmanlar keçirsən?
Qaçqınını, köçkününü –
Görmək üçün şən, bəxtiyar
Dolaşırsan ölkə-ölkə,
Diyar-diyar...
Üzündəki yorğunluğa
İşıq saçır:
Geniş alnındakı vüqar.

1998

BİR ÖMÜR YAŞADIM

Bir ömür yaşadım ahlı, amanlı,
Bir ömür yaşadım başı dumanlı,
Bir ömür yaşadım xalqım sitəmdə,
Analar göz yaşlı, körpələr qəmdə.
Bir ömür yaşadım, bu ömür deyil,
Ölsün o şair ki, xalqı hürr deyil!
Bir ömür yaşadım daim zülümdə,
Torpağım, sərvətim, xalqım bölümdə.
Batır göz yaşına qələm əlimdə.
Yazmaqla qurtarmaz dərdlərim mənim,
Cəsur igidlərim, mərdlərim mənim,
Qanlı döyüşlərdə düşdülər qana,
Nə dağlar çəkildi Azərbaycana!...
Kaş, belə dünyada doğulmayaydım,
Doğuldumsa, kaş ki, qız olmayaydım,
Oğul doğulaydım nə olardı mən!
Milli hünərimi görəydi düşmən.
Qeyrət qılıncını alıb əlimə,
Qoymayaydım düşə xalqım bölümə.
Ordusu yenilməz igid olaydım,
Ölum haqdır, ölsəm şəhid olaydım.
Şəhid məqamına yüksələydim kaş,
Gözü odlar görmüş şair vətəndaş!

1994

AZƏRBAYCANIM

Torpağı – türbət,
Suları – şərbət,
Günəşi – məlhəm,
Ayrılığı – qəm
Azərbaycanım!

Aranı, dağı,
Tərlan oylağı,
Könlüm çırağı,
Qızılgül bağı
Azərbaycanım!

Ana nəfəslim,
Qaranquş səslim,
Elim, obalım,
Dağlar havalım
Azərbaycanım

Qızları dilbər,
Oğulları ər,
Odum, ocağım,
Ana qucağım,
Qalsam həyatım,
Ölsəm torpağım
Azərbaycanım!

1987

BAKI

Ocağım, odum
Kədərlim, şadım,
Sonsuz sərvətim,
Dünya şöhrətim
Bakı, can Bakı!

Fəxrim, vüqarım,
Odlar diyarım,
Sevincim, dərdim,
Yaralı mərdim
Qəhrəman Bakı!

Ey sərvət kanım,
Qədim ünvanım!
Şəhidlər şəhrim,
Ey qəhri-qəhrim
Pərişan Bakı!

Şöhrətim, şanım,
Ürəyim, canım,
Azərbaycanın
Çarpan ürəyi
Gülüstan Bakı!

SAZLI-SÖZLÜ QARABAĞ

Dağları bürüyən duman
Çənlibeli gizlətmə sən!
Həzin-həzin ötən kaman
Şahbulağı inlətmə sən!

Qırılar könlüm telləri,
Qəmli görsəm bu elləri,
Qarabağın bülbülləri
Qəmli-qəmli gəl ötmə sən!

Ey göz dikən bu torpağa,
Qorx ki, üstünə od yağa...
Sazlı-sözlü Qarabağa
Top səsləri dinlətmə, sən!

Bu torpağın mərdləri var,
Gəlsən başına od yağar...
Yol verməz sənə bu dağlar,
Çəkil yoldan, ey yolkəsən!